

Nr 220.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen om anstånd för Norrbottens läns landsting samt Gällivare och Jukkasjärvi kommuner ävensom Kiruna municipalsamhälle med återbetalning till kronan av erlagda utskylder; given Stockholms slott den 17 mars 1933.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 17 mars 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDEÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

Enligt det den 29 juni 1927 dagtecknade avtalet mellan svenska staten, å ena, samt Luossavaara—Kiirunavaara aktiebolag och Trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösund, i det följande kallat trafikbolaget, med flera bolag, å andra sidan, har förstnämnda bolag åtagit sig att för varje ton järnmalm, som från de av bolaget bearbetade Kiirunavaara, Luossa-

vaara och Gällivare malmfält bortfraktades, erlägga royalty dels till staten med 1 krona 50 öre för under tiden den 1 oktober 1927—den 30 september 1947 bortfraktad malm, dels till trafikbolaget med 1 krona för under tiden den 1 oktober 1927—den 30 september 1931 bortfraktad malm och med 50 öre för malm, som bortfraktades under tiden den 1 oktober 1931—den 30 september 1932. Därjämte har trafikbolaget förbundit sig att den 30 september 1938 till staten erlägga ett belopp, motsvarande hälften av den royalty bolaget enligt nämnda bestämmelser uppburit för bokslutsåret den 1 oktober 1927—den 30 september 1928 samt att sedermera årligen vart och ett av åren 1939, 1940, 1941 och 1942 utbetala hälften av royaltyn för vart och ett av respektive bokslutsåren 1928—1929, 1929—1930, 1930—1931 och 1931—1932.

För räkenskapsåret den 1 oktober 1927 till och med den 30 september 1928 har royalty enligt sagda avtal utgått till staten med 4,675,856 kronor 25 öre och till trafikbolaget med 3,117,237 kronor 50 öre.

Med ledning härav taxerade 1929 års taxeringsnämnd inom Kiruna taxeringsdistrikt av Jukkasjärvi socken staten för under ifrågavarande räkenskapsår uppburen royalty för malm, som brutits i Kiirunavaara och Luossavaara, till kommunal inkomstskatt för ett belopp av 3,431,740 kronor, därav omkring en fjärdedel eller 857,930 kronor beskattades inom Kiruna municipalsamhälle och återstoden 2,573,810 kronor utom municipalsamhället. Därjämte taxerades staten i samma taxeringsdistrikt till kommunal inkomstskatt för ytterligare 702,260 kronor, utgörande kapitalvärdet efter 5 procent om året av halva den under ifrågavarande räkenskapsår av trafikbolaget uppburna royaltyn, vilken hälft enligt avtalet skall år 1938 erläggas till staten. Av sistnämnda belopp beskattades 175,560 kronor inom Kiruna municipalsamhälle och 526,700 kronor utom municipalsamhället. 1929 års taxeringsnämnd i Malmbergets taxeringsdistrikt av Gällivare socken taxerade staten till kommunal inkomstskatt för under år 1928 uppburen royalty för gällivarealm till belopp av 1,244,110 kronor. Emellertid överklagades taxeringsnämndernas beslut av kronan, Gällivare och Jukkasjärvi kommuner samt Kiruna municipalsamhälle, därvid förstnämnda kommun yrkade, att staten måtte i socknen taxeras till kommunal inkomstskatt, utom för det av taxeringsnämnden till beskattning upptagna beloppet, för ytterligare 254,388 kronor, motsvarande det belopp trafikbolaget på grund av återbetalningsskyldighet till staten fått avdraga vid bolagets taxering år 1929 för inkomst av royalty å gällivarealm. Genom beslut vid sammanträde den 9 och den 10 september samt den 1—den 3 oktober 1929 ogillade mellankommunala prövningsnämnden den av staten, Jukkasjärvi kommun och Kiruna municipalsamhälle förda talan, men bestämde med bifall till det av Gällivare kommun framställda yrkandet statens taxering för kommunal inkomstskatt i sistnämnda socken till 1,498,490 kronor. Kammarrätten, där kronan samt Kiruna municipal-

samhälle fullföljde talan, förklarade i utslag den 29 maj 1931, att det belopp, trafikbolaget hade att år 1938 gälda till staten såsom ersättning för den av bolaget under ifrågavarande räkenskapsår från Luossavaara—Kiirunavaara aktiebolag uppburna royaltyn icke kunde anses vara till år 1928 hänförlig intäkt för staten samt nedsatte de staten ågångna taxeringarna för kommunal inkomstskatt i Jukkasjärvi socken till 3,431,740 kronor och i Gällivare socken till 1,244,110 kronor. Vidare bestämde kammarrätten den på Kiruna municipalsamhälle belöpande andelen av statens i Jukkasjärvi socken taxerade inkomst till en fjärdedel därav eller 857,930 kronor. Sedan kammarrättens utslag överklagats av samtliga parter, meddelade regeringsrätten utslag i målet den 27 november 1931, därvid regeringsrätten ej gjorde annan ändring i kammarrättens utslag än att den å Kiruna municipalsamhälle belöpande andelen av statens inom Jukkasjärvi socken beskattningsbara inkomst bestämdes till allenast 343,170 kronor.

I en till Kungl. Maj:t ställd, den 28 november 1932 till finansdepartementet inkommen framställning hava Norrbottens läns landsting samt Gällivare och Jukkasjärvi kommuner ävensom Kiruna municipalsamhälle — under hänvisning till de vittgående ekonomiska konsekvenser för samhällena, som regeringsrättens berörda utslag den 27 november 1931 vore ägnat att medföra — hemställt, att Kungl. Maj:t ville med behjärtande av kommunernas och landstingets ekonomiska trångmål vidtaga åtgärder för att de icke genom skyldighet att till staten återbära under åren 1929—1931 uttaxerad skatt och genom utsinande vid 1932 års taxering av en påräknad skattekölla måtte försättas i än svårare nödläge.

Till stöd för framställningen hava sökandena anfört i huvudsak följande:

Regeringsrätten hade i sitt förutnämnda utslag icke uttalat, huruvida, när trafikbolaget till staten erlade av trafikbolaget uppburen royalty, densamma skulle kunna beskattas. Enligt sökandenas mening torde gällande skatteförfattningar ej giva möjlighet härtill. Genom utslaget hade landstinget, kommunerna och municipalsamhället blivit återbetalningsskyldiga för de utskylder, som påförts staten under åren 1929—1931 på grund av staten tillkommande andel av den utav trafikbolaget enligt 1927 års malmavtal uppburna royaltyn. På grund av utslaget hade vidare 1932 års taxeringsnämnder inom vederbörande samhällen icke ansett sig böra till taxering upptaga statens andel av trafikbolagets royalty för år 1931, varigenom såväl kommunerna som landstinget ginge miste om härå belöpande skattekrönor.

Storleken av de utskyldsbelopp, som kommuner och landsting dels enligt regeringsrättens utslag vore och dels framdeles kunde bliva förpliktade att till staten återbära, framginge närmare av följande sammanställning:

1929 års taxering:

	Antal skatte- kronor	Kommu- nal- skatt	Väg- skatt	Munici- pal- skatt	Lands- tings- skatt	Summa
Jukkasjärvi socken	7,022.60	33,357: 85	6,086: 21	—	—	39,443: 56
Gällivare socken	2,543.80	27,981: 80	3,052: 44	—	—	31,034: 24
Kiruna municipalsam- hälle	702.26	—	—	1,825: 88	—	1,825: 88
Norrbottnens läns lands- ting	9,566.40	—	—	—	30,229: 82	30,229: 82
Summa	—	61,339: 15	9,138: 65	1,825: 88	30,229: 82	102,533: 50

1930 års taxering:

Jukkasjärvi socken	18,098.20	85,966: 44	13,271: 94	—	—	99,238: 88
Gällivare socken	6,655.00	53,240: —	7,985: 88	—	—	61,225: 88
Kiruna municipalsam- hälle	1,809.80	—	—	3,619: 60	—	3,619: 60
Norrbottnens läns lands- ting	24,753.20	—	—	—	78,220: 11	78,220: 11
Summa	—	139,206: 44	21,257: 82	3,619: 60	78,220: 11	242,303: 97

1931 års taxering:

Jukkasjärvi socken	18,687.40	130,811: 80	13,704: 02	—	—	144,515: 82
Gällivare socken	6,453.90	58,085: 10	7,744: 68	—	—	65,829: 78
Kiruna municipalsam- hälle	1,868.70	—	—	5,606: 10	—	5,606: 10
Norrbottnens läns lands- ting	25,141.80	—	—	—	82,966: 29	82,966: 29
Summa	—	188,896: 90	21,448: 70	5,606: 10	82,966: 29	298,917: 99

Sammandrag av 1929—1931 års taxeringar:

Jukkasjärvi socken	kronor 283,197: 76
Gällivare socken	» 158,089: 90
Kiruna municipalsamhälle	» 11,051: 58
Norrbottnens läns landsting	» 191,416: 22

Summa kronor 643,755: 46

Enär 1932 års taxeringsnämnder inom Jukkasjärvi och Gällivare socknar icke, såsom nyss nämnts, upptagit till beskattning statens andel av trafikbolagets royalty för år 1931 hade en minskning i antalet skattekronor inträtt, vilken enligt de fastställda utdebiteringarna för år 1932 uppginge till följande belopp:

	Skatte- kronor	Kommu- nal- skatt	Väg- skatt	Munici- pal- skatt	Lands- tings- skatt	Summa
Jukkasjärvi socken.....	11,145.50	109,925: 90	8,173: 33	—	—	117,399: 23
Gällivare socken.....	4,530.70	72,491: 20	5,436: 72	—	—	77,927: 92
Kiruna municipalsam- hälle.....	1,114.55	—	—	2,229: 10	—	2,229: 10
Norrbottnens läns lands- ting.....	15,676.20	—	—	—	62,704: 80	62,704: 80
Summa	—	181,717: 10	13,610: 05	2,229: 10	62,704: 80	260,261: 05

Någon sänkning av utdebiteringen per skattekrona, under förutsättning att sökandena kunnat förfoga över i tabellen upptagna belopp, hade icke beräknats, eftersom behovet av ytterligare sociala hjälpåtgärder vore trängande.

Utdebiteringen per skattekrona och vägfyrc hade för respektive taxeringsår utgjort:

	T a x e r i n g s å r			
	1929	1930	1931	1932
Jukkasjärvi: kommunalskatt.....	4: 75	4: 75	7: —	9: 80
d:o : vägs-katt per vägfyrc	0: 18	0: 11	0: 11	0: 11
Gällivare : kommunalskatt.....	11: —	8: —	9: —	16: —
d:o : vägs-katt per vägfyrc	0: 18	0: 18	0: 18	0: 18
Kiruna municipalsamhälle.....	2: 60	2: —	3: —	2: —
Landstingskatt.....	3: 16	3: 16	3: 30	4: —

Över framställningen hava statskontoret, kammarrätten och länsstyrelsen i Norrbottens län avgivit infortrade utlåtanden.

Statskontoret har — efter att hava erinrat, att ämbetsverket i ett i annat ärende avgivet yttrande framhållit, att det dittills ansetts böra såsom princip gälla, att kommuner icke borde befrias från dem åvilande ekonomiska förpliktelser — vidare utlåtit sig.

Med den principiella ställning statskontoret i angivna utlåtande intagit hade statskontoret icke ansett sig kunna tillstyrka, att sökandena erhöles befrielse från återbetalning av för mycket bekommen skatt. Än mindre syntes det böra ifrågakomma att bereda dem ersättning för att skatt icke utginge efter vissa, av regeringsrätten underkända grunder. Av handlingarna inhämtades, att år 1929 för mycket uttaxerad och erlagd skatt blivit restituerad. Beträffande under åren 1930 och 1931 för mycket uttaxerade och erlagda skattebelopp, ville det med hänsyn till sökandenas betryckta läge i ekonomiskt avseende synas rimligt, att uppskov lämnades med återbetalning av dessa belopp. Det torde dock kunna ifrågasättas, huruvida landstinget i Norrbottens län borde erhålla anstånd. Vidkommande sättet för genomförande av den tilltänkta förmånen av anstånd kunde givetvis olika utvägar tänkas. Det ville emellertid synas statskontoret, som om nöjaktig hjälp skulle lämnas, därest återbetalning finge äga rum med en tredjedel under ett vart av åren 1934—1936.

Kammarrätten, som icke ansett sig hava att ingå i bedömande av de billighetsskäl, vilka talade för bifall till den gjorda framställningen, har icke funnit sig kunna tillstyrka densamma.

Länsstyrelsen i Norrbottens län har i sitt utlåtande anført i huvudsak följande.

Enär staten enligt föreliggande prejudikat icke kunde anses skattskyldig för ifrågakvarande royaltv för de år, då trafikbolaget uppburit densamma, kunde enligt länsstyrelsens förmenande icke någon tvekan föreligga därom, att staten enligt gällande skatteförfattningar bleve skattskyldig för denna royaltv vid den tidpunkt och i den mån trafikbolaget återbure densamma till staten, d. v. s. åren 1938—1941. Det vore visserligen sant, att såväl Jukkasjärvi och Gällivare kommuner som länets landsting för närvarande på grund av rådande kända förhållanden befunne sig i en mycket svår ekonomisk ställning med katastrofalt sjunkande antal skattekonor och höga uttaxeringar, och att det därför vore för de nuvarande skattskyldiga av stort värde att redan nu i en eller annan form få beskatta ifrågakvarande staten åren 1938—1941 tillfallande royaltv, men en sådan form av hjälp från statens sida syntes länsstyrelsen föga tilltalande och kunde medföra farliga konsekvenser. Den enda tänkbara formen för understöd från statens sida till sökandekommunerna i deras brydsamma ekonomiska läge torde vara den, att nödig hänsyn toges till i framställningen anförda omständigheter vid utmätandet av det statsbidrag till skatteutjämning, varom kommunerna i föreskriven ordning gjort ansökningar i slutet av år 1932. Länsstyrelsen ansåge sig i detta sammanhang böra påpeka, dels att samtliga de utskylder, vilka staten oriktigt erlagt på grund av 1929 års av kammarrätten och regeringsrätten nedsatta taxeringar, blivit av kommunerna och landstinget till statsverket restituerade med de belopp — förutom ränta — som funnes angivna i ansökningen, dock med den ändring, att den restituerade kommunalskatten i Gällivare socken rätteligen utgjorde 25,420 kronor 48 öre i stället för angivna 27,981 kronor 80 öre (skillnaden utgjordes av uppburen skattelindring av 1 krona 40 öre per skatte-krona), dels att Jukkasjärvi kommun i sin utgiftsstat för år 1933 upptagit ett belopp av 223,778 kronor 24 öre till restitution av utskylder till staten på grund av 1930 och 1931 års taxeringar för inkomst av royaltv. Likaså hade landstinget i sin utgiftsstat för år 1933 upptagit ett belopp av 700,000 kronor till »avskrivningar och restitutioner»; då hela det uttaxerade beloppet för nämnda år uppginge till 3,676,991 kronor och avskrivningarna torde kunna beräknas till högst 15 procent därå, kunde man antaga, att i ovan angivna 700,000 kronor inginge ett avsevärt belopp till täckande av de landstinget åliggande restitutioner till statsverket för nyssnämnda taxeringar. Skulle emellertid Kunzl. Maj:t finna länsstyrelsens uttalade mening om möjligheten att åren 1939—1942 beskatta staten för ifrågakvarande staten då tillfallande royaltvbelopp vara oriktigt, ställde sig saken annorlunda. Under sådana förhållanden skulle staten faktiskt undandraga sig beskattning för en inkomst, som enligt taxeringsmyndigheternas uppfattning måste anses härflyta av rörelse, och då detta ej kunde anses varken rättvist eller billigt, syntes kommunernas anspråk på gottgörelse för den härigenom dem åsamkade förlusten böra på något sätt tillgodoses. I fråga om 1930 och 1931 års taxeringar kunde detta lämpligast ske på så sätt, att sökandekommunerna befriades från skyldigheten att till staten återbetala de skattebelopp, som på grund av lagakraftvunna utslag eljest skulle åligga dem att till staten restituera, och i fråga om 1929

års taxering skulle de eventuellt kunna berättigas att återfå de skattebelopp, jämte räntor, de för detta år redan fått till staten restituera. Beträffande den royalty, som trafikbolaget uppburit år 1931 och varav hälften skulle till staten återbäras år 1941, ställde sig saken svårare, då någon taxering år 1932 ej påförts staten för detta belopp, men ersättningen skulle ju kunna bestämmas att utgå med de belopp, respektive kommuner skulle hava fått uppbära av staten, därest en sådan taxering ägt rum. Huru stora belopp det i detta fall rörde sig om, kunde länsstyrelsen ej beräkna, då länsstyrelsen ej hade några uppgifter om de malmkvantiteter, som bortfraktats under tiden 1 oktober 1930—30 september 1931, men då rörelsen under denna tid torde hava varit mindre omfattande, torde den eventuella ersättningen för detta år ej spela någon större roll för vederbörande kommuners ekonomi.

Såsom av den lämnade redogörelsen framgår, hava olika åsikter gjort sig gällande angående frågan huruvida skyldighet att utgöra kommunal inkomstskatt redan nu föreligger för staten med avseende å den del av den Trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösund tillkommande royaltyn, som bolaget enligt 1927 års malmavtal efter viss angiven tid skall erlægga till staten. Beträffande 1929 års taxering hava taxeringsnämnden inom Kiruna taxeringsdistrikt av Jukkasjärvi socken och mellankommunala prövningsnämnden betraktat ifrågavarande andel av den utgående royaltyn som en staten omedelbart tillfallande inkomst av rörelse, varemot taxeringsnämnden i MalMBERGETS taxeringsdistrikt av Gällivare socken, kammarrätten och regeringsrätten funnit samma andel icke kunna påföras staten såsom inkomst av rörelse. Enligt vad jag inhämtat hava enahanda taxeringsfrågor, som avgjorts genom regeringsrättens utslag den 27 november 1931, på grund av besvär över mellankommunala prövningsnämndens beslut beträffande 1930 och 1931 års taxeringar dragits under kammarrättens prövning men ännu icke avgjorts. Att sistnämnda mål komma att avgöras på enahanda sätt som det tidigare skattemålet, torde vara uppenbart. Huruvida, på sätt länsstyrelsen förutsatt, skattskyldighet uppkommer för staten vid den tid, då trafikbolaget till staten återbär nämnda andel i royaltyn, är en fråga, som kan komma att bliva föremål för rättsligt avgörande och som följaktligen i nu förevarande sammanhang icke låter sig slutgiltigt besvara.

I enlighet med taxeringsmyndigheternas beslut har staten erlagt skatt till kommunerna och landstinget för ifrågavarande royalty beträffande åren 1929, 1930 och 1931. Sedan regeringsrättens utslag i fråga om 1929 års taxering meddelats, hava 1932 års taxeringsnämnder avstått från att taxera staten till kommunal inkomstskatt i fråga om nämnda för 1931 utgående andel av royaltyn. På grund av den restitutionsskyldighet för skatt enligt 1929 års taxering, som genom regeringsrättens utslag ålagts kommunerna och landstinget, hava dessa, enligt vad i ärendet blivit uppläst, återburit de för mycket erlagda skattebeloppen enligt nämnda taxering. Däremot föreligger ännu icke något slutligt avgörande i fråga om

*Departements-
chefen.*

1930 och 1931 års taxeringar, och någon restitution av skattebelopp för dessa båda år har ej heller förekommit. Då, såsom förut påpekats, rättsfrågan i avseende å sistnämnda taxeringar är densamma som i det redan avgjorda skattemålet, kan något tvivel icke råda om att staten kommer att berättigas till restitution jämväl i dessa fall. På grund av att enligt gällande bestämmelser ränta å allmänna utskylder, som restitueras, ej utgår för längre tid än trettio dagar från det återbetalningsskyldigheten slutgiltigt fastställts, torde de belopp, som staten berättigas återbekomma, utan dröjsmål återkrävas, därest icke annat av Kungl. Maj:t och riksdagen beslutas.

Såsom i ansökningen framhållits, befinna sig ifrågavarande kommuner och landsting i en synnerligen svår ekonomisk belägenhet. Att under nuvarande bekymmersamma tider hava nödgats återbära avsevärda skattebelopp måste i och för sig vara i hög grad kännbart, och den med visshet i en nära framtid inträdande skyldigheten att återbära ytterligare stora belopp kommer att för kommunerna och landstinget medföra högst avsevärda svårigheter. Av tillgängliga handlingar inhämtas, att den sammanlagda kommunal-, landstings- och vägskatten för 100 kronor beskattningsbar inkomst enligt 1931 års utdebitering utgjort inom Gällivare kommun 13 kronor 50 öre, inom Jukkasjärvi kommun 11 kronor 3 öre och inom Kiruna municipalsamhälle 14 kronor 3 öre samt enligt 1932 års utdebitering utgjort inom Gällivare kommun 21 kronor 20 öre, inom Jukkasjärvi kommun 14 kronor 53 öre och inom Kiruna municipalsamhälle 16 kronor 53 öre. Norrbottens läns landstingsskatt för 100 kronor beskattningsbar inkomst har enligt 1931 års utdebitering utgått med 3 kronor 30 öre och enligt 1932 års utdebitering med 4 kronor. Under nu angivna förhållanden synes det vara såväl av behovet påkallat som med billighet överensstämmande, att staten — på sätt i ansökningen hemställt — vidtager åtgärder i syfte att lätta det ekonomiska trångmål, vari de ifrågavarande samhällena på grund av berörda omständigheter råkat.

Av de i ärendet hörda myndigheterna hava olika förslag framställts angående den lämpligaste formen för den hjälp, staten bör lämna. Statskontoret har föreslagit, att staten bör bevilja anstånd med restitution av för mycket erlagd skatt på grund av taxeringarna åren 1930 och 1931 i den utsträckning, att beloppen finge erläggas med en tredjedel under vart och ett av åren 1934—1936. Länsstyrelsen däremot har för sin del ansett, att den nödvändiga ekonomiska lättningen bör beredas sökanden genom att tillbörlig hänsyn toges till kommunernas ifrågavarande betalningsskyldighet vid beräkandet av statens bidrag av skatteutjämningsmedel. För egen del finner jag mig emellertid böra förorda en annan utväg för frågans lösning. Vid övervägande av föreliggande spörsmål kan man efter mitt förmenande icke bortse från den omständigheten, att staten måhända kan bli till sökandena skattskyldig för ifrågavarande andel av royaltyn vid den tid, då densamma av trafikbolaget återbäres till staten. Inför denna utsikt synes det rimligt, att staten lämnar kommunerna och landstinget anstånd

med restitution av de belopp, som staten på grund av 1930 och 1931 års taxeringar kan visas hava för mycket erlagt, till dess frågan om statens skattskyldighet till sökandena vid tiden för trafikbolagets återbäring av royaltyn blivit avgjord. Ett villkor för att kommunerna och landstinget skola få komma i åtnjutande av nämnda anstånd bör emellertid vara, att desamma åtaga sig att gälda ränta efter fem procent om året å de av staten för mycket erlagda skattebeloppen från den dag, staten erlagt desamma, till den dag restitution äger rum. Genom en sådan uppgörelse torde bästa möjliga hjälp beredas sökandena utan att statens berättigade intressen trädas för nära. Däremot synes ansökningen, i vad den avser redan restituerade utskylder på grund av 1929 års taxering, icke böra föranleda någon åtgärd, liksom det ej heller bör ifrågakomma att i nu förevarande sammanhang bereda kommunerna understöd med hänsyn till den minskning av skatteunderlaget, som uppstått genom att staten år 1932 icke kunnat taxeras för ifrågavarande royalt.

På grund av vad sålunda blivit anfört, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att Norrbottens läns landsting samt Gällivare och Jukkasjärvi kommuner ävensom Kiruna municipalsamhälle beviljas anstånd med restitution av skatt, som staten visas hava för mycket erlagt på grund av 1930 och 1931 års taxeringar inom nämnda kommuner, till dess frågan om statens skattskyldighet inom kommunerna och till landstinget för av Trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösund under åren 1939 och 1940 erlagd royalté blivit avgjord, mot det att kommunerna och landstinget åtaga sig att till staten gälda ränta efter fem procent om året å den av staten för mycket erlagda skatten från den dag, densamma av staten gäldats, till den dag restitution äger rum.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Vid protokollet:

Birger Brandt.